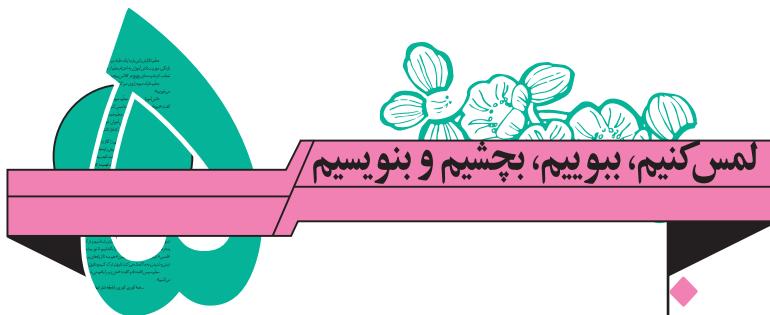

لمس کنیم، ببوییم، بچشیم و بنویسیم

معلم نگارش، این بار، با یک ظرف پر از میوه، وارد کلاس شد؛ سبب، پرتقال، کیوی، نارنگی، موز و.... دانشآموزان به احترام معلم از جا بلند شدند. آنها وقتی ظرف میوه را دیدند، خوشحال شدند و صدای پچ پچ در کلاس پیچید.

معلم، ظرف میوه را روی میز گذاشت و با لحنی طنزآمیز گفت: «نگران نباشید، باهم می خوریم».

دانشآموزان، خندهیدند. معلم، میوه‌ها را بین گروه‌های دانشآموزان پخش کرد و گفت: «میوه‌ای را که در اختیار دارید، لمس کنید، ببویید و بچشید».

دانشآموزان، مشغول شدند. معلم هم، سبب سرخی را که در دست داشت، ببویید و گاز زد.

چند دقیقه بعد، معلم، از دانشآموزان خواست، حس و حال خود را از لمس کردن، ببوییدن و چشیدن میوه‌ها، بیان کنند. هر کدام از دانشآموزان حرفی زندن:

◀ به محض این که گلابی را گاز زدم، به یاد بابا بزرگم افتادم. پدر پدرم را می‌گویم. مزه این گلابی، چند سال پیش را به خاطر من آورد که به باع پدر بزرگ رفته بودیم. پدر بزرگم یک گلابی از درخت کند و به من داد و.... .

— پرتقال من طعم هلو می‌داد، فهمیدم که پرتقال پیوندی است. یک دفعه، فکری به ذهنم رسید و آن این بود که، آقای پرتقال با خانم هلو، ازدواج کرده‌اند و بچه آنها شده است پرتقال پیوندی!

— میوه من یک سبب سرخ بود. وقتی آن را در دست گرفتم، به یاد «نیوتون» افتادم. با خودم فکر کردم: اگر نیوتون آن قدر شکمو بود که به محض افتادن سبب از درخت، آن را گاز می‌زد، هرگز نیروی جاذبه، کشف نمی‌شد.

معلم بعد از شنیدن حرف‌های بچه‌ها، گفت: «همان طور که دیدید و چشیدید، هر کدام از این حس‌ها، در ما فکرها، احساس‌ها و حال و هوایی ایجاد می‌کند و بهانه‌ای برای پرورش ذهن و تقویت نوشتمن می‌شوند.

تاکنون آموختیم، چشم و گوش، دو پنجره خدادادی هستند. با چشم بینا و گوش شنوا می‌توانیم، جهان اطرافمان را بهتر و بیشتر بشناسیم و درک کنیم. اکنون می‌خواهیم پنجره‌های دیگر ذهن را بشناسیم، آنها را بگشاییم تا نور بیشتری به خانه ذهن ما بتابد. «لمس» کردن، «بوبیدن» و «چشیدن» هم سه تا از راه‌های پرورش ذهن هستند که مثل دیدن و شنیدن، به ما کمک می‌کند تا بهتر درک کنیم و دقیق‌تر بنویسیم.»

معلم سپس ادامه داد و گفت: «متن زیر را با هم می‌خوانیم و بعد درباره آن گفت و گوییم کنیم».

... عمه کوری، کوری را با بچه شتر تنها گذاشت تا نوازشش کند. شتر کوچک به کوری نگاه کرد و لب‌هایش را تکان داد.

کوری با خود فکر کرد: لب‌ها جمع، لب‌ها کشیده؛ یعنی «کوری». عجب، اسم مرا می‌داند! کوری خندید و سر او را در آغوش گرفت. سرش گرم و نرم بود. کوری اسم بچه شتر را «شکلاتی» گذاشت. چون رنگ و نرمی شتر، او را به یاد شکلات‌هایی می‌انداخت که توی کاغذ‌هایی برآق پیچیده شده بودند و طعم شیرینی داشتند.

◆ حرف‌های شکلاتی

در متنی که خواندیم، سه حس دیدن، لمس کردن و چشیدن برجسته است. نویسنده به کمک این سه حس، توانسته احساس یک کودک به بچه شتری که تازه به دنیا آمده را به خوبی نشان دهد. شما هم با بهره‌گیری از این حواس، می‌توانید نوشه‌های خوبی بیافرینید. در متن زیر هم که از زبان «هلن کلر» زن نایبنا، بیان شده، تأثیر حس لامسه را می‌بینیم:

روزی معلم، مرا به گردش برد و دستم را زیر شیر آب قرار داد. همان طور که مایع خنک، روی دستم می‌ریخت، کلمه «آب» را روی دست دیگرم هجی کرد. از آن زمان، حس کردم که از تاریکی و بی‌خبری بیرون آمده‌ام و رفته رفته همه چیز را در روشنایی خاصی می‌بینم.

◆ داستان زندگی من

کلاس نگارش، فضایی حسی، عاطفی و شاد پیدا کرده بود و دانش‌آموزان، با به کارگیری حواس خود، کار نوشتمن را شروع کردند.

◆ متن زیر را بخوانید و مشخص کنید که نویسنده در کدام بخش، تحت تأثیر قوهٔ چشایی، بویایی و لامسهٔ خود قرار گرفته است.

... دلم بیشتر از همیشه گرفته بود. شکمم قاروچور می‌کرد و کلت مچاله، توی دستم باد کرده بود. زورم گرفته بود که مثل بقیه نمی‌توانم لقمه‌ای بخورم. دلم می‌خواست همین جوری که مزه خیارشور زیر دندان‌هایم جا خوش می‌کرد و روغن کلت لبم را لیز می‌کرد، به هیچ چیز فکر نکنم، به هیچ چیز مسخره‌ای که اشتهايم را کور کند. کلت، مثل بچه گنجشک مرده‌ای، روی دستم مانده بود.
توی سروصدای مسخره خنده بچه‌ها، جمله جادویی جان گرفت: «وقتی داری از ناراحتی می‌ترکی، سه تا سوت بزن!»...
بی اختیار زبانم را چسباندم به پشت دندان‌هایم و انگشت کوچکم را گذاشت
توی دهانم.

اولین سوت: بچه‌ها سر جایشان میخکوب شدند.

دومین سوت: همه به طرفم آمدند، حتی ناظم.

سومین سوت: پشت گردنم توی دست ناظم بود.

جای شما خالی؛ همین طور که گردنم توی دست ناظم بود، مثل ببرهای آفریقایی، توی سه سوت، ساندویچم را بلعیدم. اشتهايم حسابی باز شده بود. برای اوّلین بار مزه غذا بدون اشک و گریه زیر دندان‌هایم رفته بود ...

سه سوت جادویی، اکبرپور ◆

موضوع‌های زیر چه حسّ و حالی به شما می‌دهد؟ یکی را انتخاب کنید و حسّ و حال خود را درباره آن، بیان کنید.

- ◆ بوی خاک پس از بارش باران
- ◆ طعم بستنی یخی
- ◆ بوی سیر
- ◆ طعم خورشت قورمه سبزی
- ◆ برداشتن یک ظرف داغ
- ◆ طعم لبوی داغ در یک روز برفی
- ◆ حمل یک قالب یخ بدون دستکش

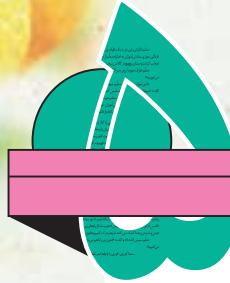
۳۴

یکی از نوشه‌های تمرین ۲ را انتخاب کنید و آن را بررسی و نقد کنید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس؛
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی، توجه به درست‌نویسی، حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ انتقال دقیق حسّ چشایی، بولیایی و لاسه؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

♦ دانش‌آموز، نتیجه آزمایش‌های علوم را برای معلم بیان کرد.

♦ دانش‌آموز، نتیجه آزمایشات علوم را برای معلم بیان کرد.

جمله اول، درست است. «آزمایش» یک واژه فارسی است و با نشانه فارسی «ها»، جمع بسته می‌شود. کلماتی چون «گرایش، پیشنهاد، گزارش، فرمایش» فارسی هستند و بهتر است در کاربرد آنها به این نکته توجه کنیم.

♦ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

♦ گزارشات زیادی از توانایی نویسنده‌گی دانش‌آموزان به دست ما رسیده است.

.....

♦ در شهر شیراز، باغات زیبایی پر از درخت نارنج، وجود دارد.

.....

حکایت نگاری

حکایت زیر را به زبان ساده امروز، بازنویسی کنید.

حکایت:

حاکمی، دو گوشش ناشنوا شد. مداوای طبیان هم اثری نکرد. حاکم از این پیشامد که باعث شد او دیگر صدای هیچ مظلومی را نشنود، بسیار ناراحت بود و نمی‌دانست چه کند. روزی شخص دانایی، نزدش رفت و با اشاره و به گلگ نوشتن به او گفت: ای سلطان، چرا غمگین هستید؟ شما بیک از حس‌های خود را از دست داده‌اید، خداوند به شما حواس دیگر هم داده است که سالم‌اند، آنها را به کار بگیر. حاکم، لکی اندیشید و گفت: ای حکیم، راست می‌گویی، من از نعمت‌های دیگر غافل بوده‌ام.

(حاجی)

باز نویسی:

